

ren senere. Derfor skal bemyndigelserne erstattes af egentlig lovtekst, så det bliver klart for Folketinget, for patienter, borgere, medarbejdere og myndigheder, hvilken lovgivning der rent faktisk bliver vedtaget.

Ud over de generelle tvivlsspørgsmål står vi tilbage med fem konkrete områder, hvor Socialdemokraterne er særlig i tvivl om konsekvenserne af loven: psykiatri-, misbrugs-, tandpleje-, genoptrænings- og forebyggelsesområdet; områder, hvor borgerne må opleve en enorm usikkerhed om, hvilken fremtid de går i møde.

Socialdemokraterne ønsker, at patienterne oplever en sammenhængende psykiatrisk behandling. Det kræver en klar ansvarsfordeling. Det giver det her lovforslag ikke. Derfor kan der let komme tvivl om, hvor borgeren skal behandles, i kommunen eller i regionen. På den måde frygter vi, at de svageste sindslidende kan blive kastebold mellem kommunerne og regionerne. Som minimum må vi kræve, at ansvaret for den behandlende psykiatri entydigt placeres i regionerne. Men selv om det ansvar blev klart placeret, vil der stadig væk være gråzoner i forhold til socialpsykiatrien i kommunerne, hvor patienterne vil kunne fare vild.

Loven tager heller ikke hånd om den forholdsvise store gruppe af sindslidende misbrugere, der i dag i stor udstrækning lander mellem to stole. Den behandlede psykiatri behandler f.eks. ikke sindslidende, før misbruget er under kontrol, og misbrugssystemet behandler ikke misbruget, så længe sindslidelsen ikke er under kontrol. De problemer kan kun løses i et tæt samarbejde mellem sundheds- og socialvæsen, men det er der ingen sikkerhed for, sådan som lovforslaget er udformet. Derfor ønsker vi, at der sker en præcisering af ansvar i loven, således at både den behandlende psykiatri og socialpsykiatrien udformes således, at der sikres en sammenhæng.

Vi er også bekymrede over, at hele misbrugsområdet flyttes til kommunerne. Opgaverne på alkoholmisbrugs- og stofmisbrugsområdet er så specialiserede, at de færreste kommuner har den nødvendige faglige ekspertise til at løfte opgaverne tilstrækkeligt. Derfor kan en overflytning få meget uheldige konsekvenser for de svage grupper. Der er også en risiko for, at en række kommuner vælger at betragte misbrugsproblematikken udelukkende som et socialt anliggende. Derfor er vi nødt til også at have præciseret det på det her område.

Der er også på tandplejeområdet nogle uklarheder. Den højt specialiserede tandpleje af særligt behandlingskrævende sindslidende og psykisk udviklingshæmmede bliver et kommunalt ansvar. Det er yderst tvivlsomt, om kommunerne har den faglige bæredygtighed, der skal til for at løfte opgaven. Det vil vi også meget gerne have præciseret noget nærmere.

Genoptræning er ikke klart præciseret i loven; der er uklarhed mellem lovteksten og bemærkningerne. Det regner jeg med at vi kan få rettet i udvalget. Der mangler efter min mening en sanktionsmulighed for de kommuner, som ikke efterlever forpligtelsen til at sørge for genoptræning.

Kl. 10.50

Hvad nytter det, at der står i loven, at fru Jensen har krav på genoptræning efter sin hofteoperation, hvis kommunen så ikke sørger for det eller finder en ikke helt så god, men billigere måde at genoptræne på? Jeg tror også, at regeringen har erkendt det, i og med at jeg kan se, at man vil nedsætte endnu et udvalg til at kigge på genoptræningen.

Nu kan jeg desværre ikke engang nå mit afsnit om forebyggelse, men jeg håber, jeg kan komme tilbage senere. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det er en god ting, at vi kan få også forebyggelsesdelen ind i kommunerne. Det må bare efter min mening præciseres noget mere i loven, og jeg tror, at også dér skal der ændres på økonomien.

Jeg vil sige som en afslutning, at det er en markant og omfattende forandring af vores sundhedsvæsen, en reform kan man kalde det, og målet med en reform må og skal være forbedringer, der er direkte mærkbare for borgerne og især for patienterne. Når jeg læser forslaget, har jeg svært ved at se, hvor forbedringerne er. Der er nogle intentioner, men det er, som om man både håber og tror i den ene og i den anden retning. Derfor håber jeg, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret en del spørgsmål, som vi i hvert fald har i Socialdemokratiet, før vi kan støtte lovforslaget. Som det ligger på nuværende tidspunkt, kan Socialdemokratiet ikke stemme for det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg finder det fuldstændig uantageligt, at ministeren får lov til at lave et direkte angreb, uden at ordføreren i salen får lov til at tage til genmæle. Jeg me-